

PRZYBYTEK

Lekcja 13 na 27. września 2025

„Wtedy obłok zakrył Namiot Zgromadzenia, a chwała Pana napęłniła przybytek. (...). Obłok Pana bowiem był nad przybytkiem w dzień, w nocy zaś był w nim ogień przed oczyma całego domu izraelskiego w ciągu całej ich wędrówki”

Wyjścia 40,34.38

Ostatnie rozdziały Księgi Wyjścia poświęcone są szczegółowemu opisowi budowy i poświęcenia Przybytku.

Były to wyjątkowe chwile, podczas których ludzie uczestniczyli z radością, przyczyniając się – każdy na miarę swoich możliwości – do tego wielkiego dzieła dla Boga.

Głównym powodem, dla którego Bóg nakazał zbudowanie tej przenośnej świątyni, jest Jego pragnienie zamieszkania wśród swojego ludu (Wj 25:8). Pragnienie to spełniło się w osobie Jezusa i zostanie w pełni zrealizowane, gdy wszyscy będziemy z Nim na Nowej Ziemi.

Przygotowania:

Szabat (Wyjścia 35,1-3)

Dobrowolna ofiara (Wyjścia 35,4-36,7)

Przybytek:

Budowa (Wyjścia 36,8-39,43)

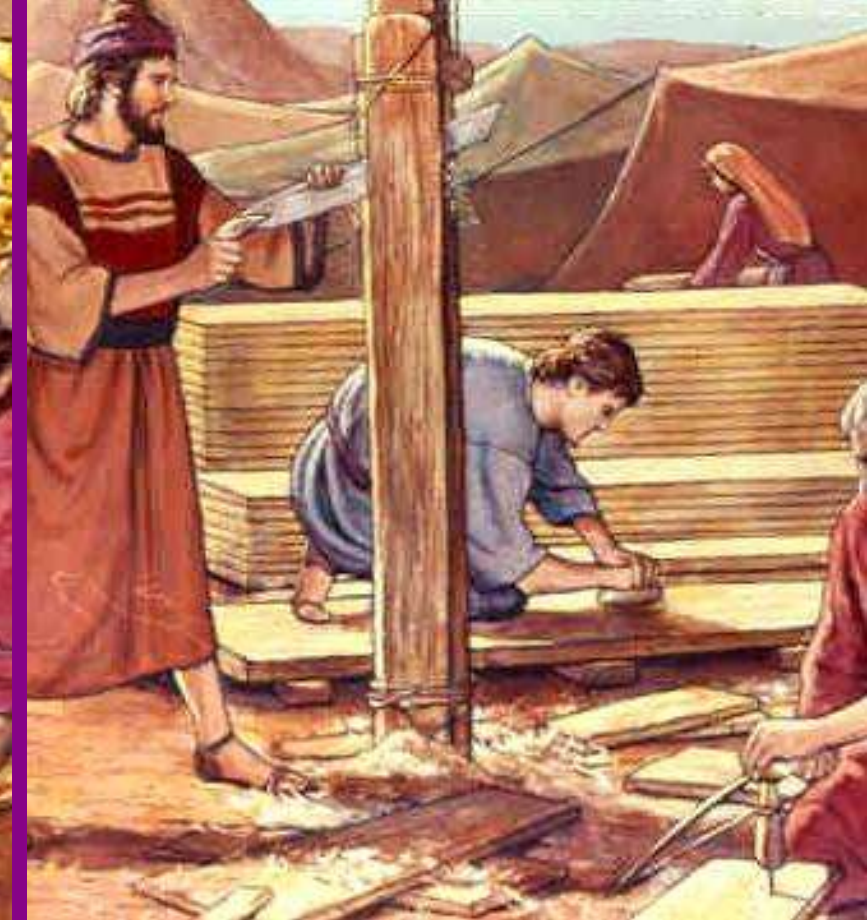
Poświęcenie (Wyjścia 40,1-38)

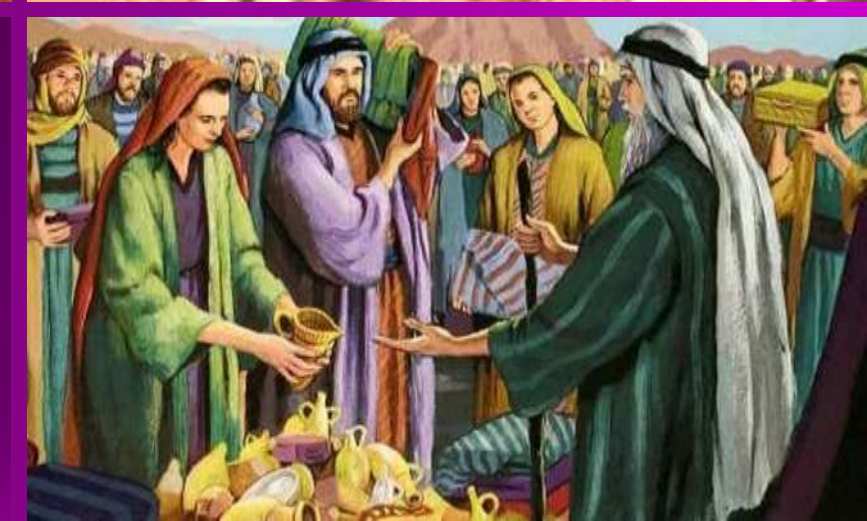
Inne przybytki:

Jezus i Nowa Jerozolima

PRZYGOTOWANIA

SZABAT

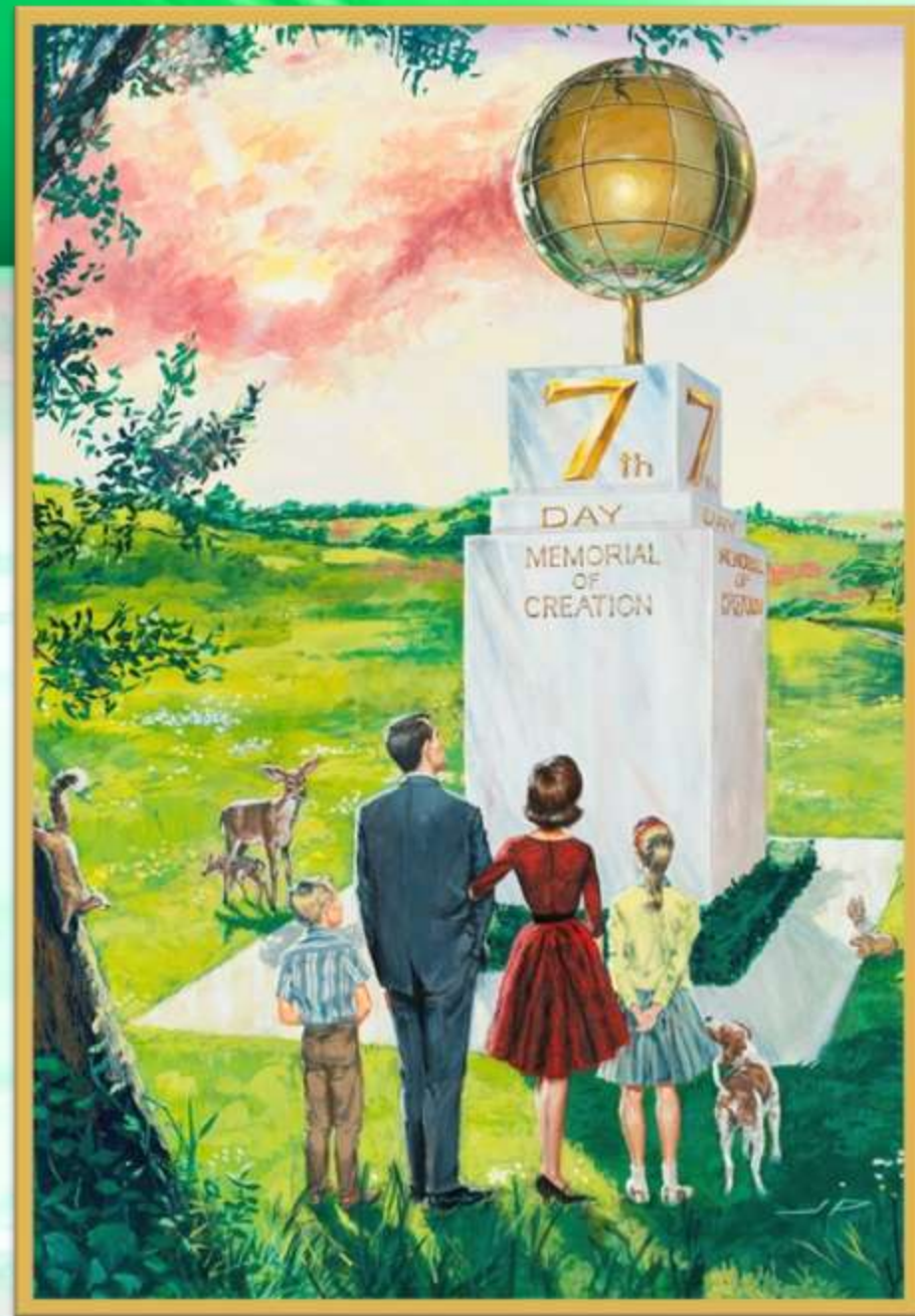
„Przez sześć dni wykonywać się będzie praca, a w dniu siódmym będziecie mieli święty sabat całkowitego odpoczynku dla Pana; każdy, kto w nim będzie wykonywał pracę, poniesie śmierć” (Exodus 35:2)

Po tym, jak Mojżesz ujrzał chwałę Boga, przekazał ludowi „to, co Pan nakazał” (Wj 35,1.4). Instrukcje te dotyczyły ich relacji z Bogiem w czasie (szabat) i przestrzeni (Przybytek).

Bóg ustanowił sabat jako szczególny czas, abyśmy mogli cieszyć się Jego towarzystwem w samym akcie stworzenia świata (Rdz 2,1-3; Wj 20,11) i przypomniał o tym Izraelowi na krótko przed ogłoszeniem Dziesięciu Przykazań (Wj 16,22-29).

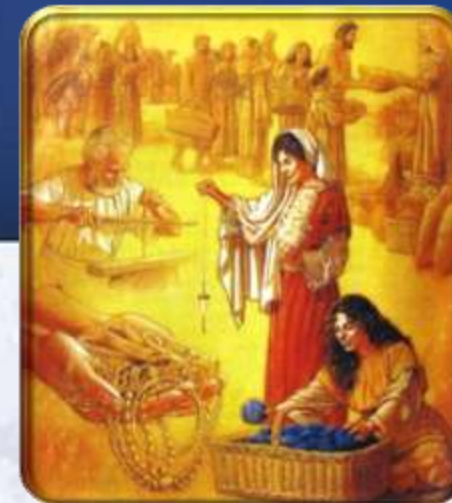

Szabat przypomina nam, że Bóg jest naszym Stwórcą i Odkupicielem (Pwt 5,15), i przenosi nas do przyszłości, kiedy będziemy mogli cieszyć się Jego towarzystwem przez całą wieczność (Iz 66,22-23).

DOBROWOLNA OFIARA

„Zbierzcie od siebie dar ofiarny dla Pana. Każdy, kto jest ochotnego serca, przyniesie ją, jako dar ofiarny dla Pana: złoto, srebro i miedź [...] Wszyscy zaś, którzy są wprawieni w rzemiośle wśród was, niech przyjdą i zrobią wszystko, co Pan rozkazał” (Wyjścia 35,5.10)

Były dwa sposoby, aby przyczynić się do budowy Przybytku: przekazując materiały lub wykonując prace fizyczne.

Wykorzystano ponad tonę złota, około 3,75 tony srebra i około 2,5 tony brązu, a także drewno i różne tkaniny (Wj 38,21-31).

Skąd to wszystko się wzięło? Większość pochodziła z tego, co Izraelici zabrali Egipcjanom, kiedy opuszczali kraj (Wj 11,2).

Ponadto potrzebna była praca prądky, szwaczek i krawców, stolarzy, rzeźbiarzy, jubilerów itp.

Wszyscy byli tak chętni do pomocy, że Bezaleel, Aholiab i inni pracownicy poprosili Mojżesza, aby powstrzymał ludzi przed przynoszeniem ofiar (Wj 36,3-7).

Aby wykonać tę pracę, Duch Święty obdarzył wszystkich zaangażowanych w nią pracowników darami (Wj 35,30–36,2). Podobnie nadal obdarza niezbędnymi darami wszystkich, którzy współpracują w dziele Bożym.

„Bóg obdarzył mężczyzn i kobiety cennymi darami. Różnym osobom dał różne dary. Nie wszyscy mają taką samą siłę charakteru lub taką samą głębię wiedzy. Ale każdy ma wykorzystywać swoje dary w służbie Mistrza, bez względu na to, jak niewielkie mogą się one wydawać. Wierny szafarz mądrze gospodaruje powierzonymi mu dobrami.”

PRZYBYTEK

BUDOWA

„A gdy Mojżesz obejrzał całe dzieło, zobaczył, że zrobili je tak, jak nakazał Pan, tak je zrobili; więc pobłogosławił ich Mojżesz” (Wyjścia 39,43)

Jakie elementy były niezbędne, aby Przybytek Spotkania mógł spełniać swoje funkcje?

Przybytek
(Miejsce święte
i najświętsze)

Złota arka

Stół na
chleby
pokładne

Świecznik

Ołtarz
kadzenia

Ołtarz
całopalenia

Umywalnia z
brązu

Dziedziniec
zewnętrzny

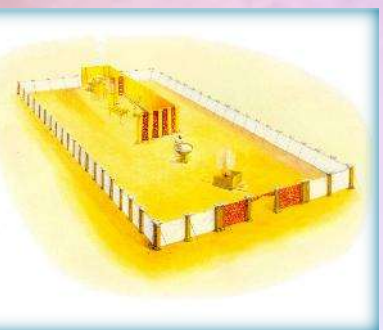
Efod

Napierśnik

Reszta
ubioru

BUDOWA

Po wybudowaniu świątynia (tabernakulum i dziedziniec) była miejscem dwóch odrębnych nabożeństw: codziennego i corocznego. Różnorodne ceremonie, które się z nimi wiązały, uczą nas, że:

Bóg nienawidzi grzechu

Bóg zbawia grzesznika

Bóg zniszczy niegodziwych

Bóg zapewnia nas o wspaniałej przyszłości.

Poprzez codzienną służbę Bóg pokazał, w jaki sposób przebacza grzesznikom dzięki łasce: poprzez śmierć niewinnego zwierzęcia, „Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata” (J 1,29).

Poprzez coroczną służbę (Dzień Pojednania) Bóg pokazał, w jaki sposób wyeliminuje grzech z wszechświata, przedstawiając ostateczne rozwiązanie problemu zła (Ps 73,17).

Świątynia była również miejscem oddawania czci Bogu, wielbienia Go i wyrażania Mu wdzięczności.

POŚWIĘCENIE

„Wtedy obłok zakrył Namiot Zgromadzenia, a chwała Pana nappełniła przybytek” (Wyjścia 40,34)

Księga Wyjścia kończy się poświęceniem świątyni i jej kapłanów. Bohaterem tego rozdziału jest bez wątpienia Bóg, który wypełnia wszystko swoją chwalebną obecnością (Wj 40, 34). Ta Obecność nadal towarzyszyła Tabernakulum w obłoku i w Szekinie (manifestacji boskiej chwały między cherubami arki).

Po wielu miesiącach pracy świątynia została wzniesiona pierwszego dnia pierwszego miesiąca drugiego roku po wyjściu z Egiptu (Wj 40,2.17). Wszystko zostało ułożone w odpowiedniej kolejności (arka, zasłona, stół, świecznik, złoty ołtarz, ołtarz z brązu, umywalnia) i poświęcone (Wj 40,9).

W końcu Aaron i jego synowie zostali ubrani w szaty kapłańskie i namaszczeni do pełnienia swojej misji (Wj 40,12-15).

„Żaden język nie jest w stanie opisać wspaniałości sceny przedstawionej w świątyni – połączonych ścian odbijających światło ze złotego świecznika, jaskrawych barw bogato haftowanych zasłon z błyszczącymi aniołami, stołu i ołtarza kadzidlanego, lśniących złotem; za drugą zasłoną świętej arki z mistycznymi cherubami, a nad nią świętej Szekiny, widzialnego przejawu obecności Jehowy; wszystko to jest jedynie bladym odbiciem chwały świątyni Boga w niebie, wielkiego centrum dzieła odkupienia człowieka.”

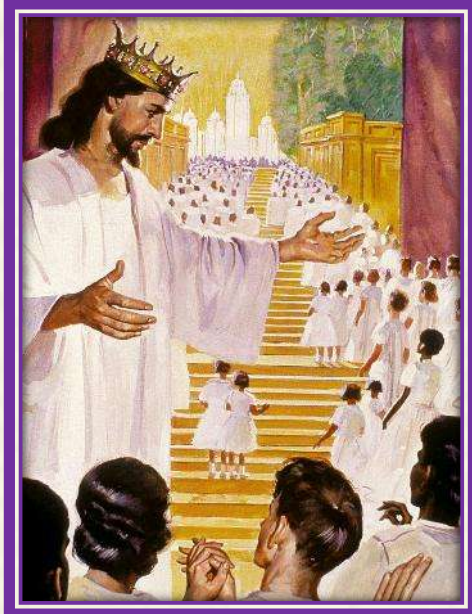
INNE PRZYBYTKI

JEZUS I NOWE JERUZALEM

„**SŁOWO** ciałem się stało i
zamieszkało wśród nas”
(Jan 1,14a)

„I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek
Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem
jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Objawienie 21,3)

W Ewangelii Jana 1,14 jest napisane, że Jezus stał się ciałem i „zamieszkał” (był przybytkiem) wśród nas. Dzięki swojemu wcieleniu Jezus, wieczny Bóg, spełnił swoje pragnienie, by fizycznie zamieszkać wśród nas. Stał się Emmanuelem, Bogiem z nami

Dzięki Duchowi Świętemu Bóg nadal mieszka wśród nas (Mt 18,20; 1 Kor 3,16).

Ale wkrótce nadejdzie dzień, w którym będziemy mogli stanąć twarzą w twarz z naszym Bogiem i zamieszkać z Nim w królewskim Przybytku, który On sam dla nas przygotował: w Nowym Jeruzalem (Ap 21,3).

Stanie się to, gdy plan zbawienia zostanie zrealizowany, a zło zostanie całkowicie wyeliminowane.

„Bóg nakazał Mojżeszowi co do Izraela: «Niech mi zbudują świątynię, abym mógł mieszkać pośród nich» (Księga Wyjścia 25,8) i zamieszkał w świątyni, pośród swojego ludu. Przez całą ich męczącą wędrówkę po pustyni symbol Jego obecności był z nimi. Tak więc Chrystus rozbił swoje namioty pośród naszego ludzkiego obozowiska. Rozbił swoje namioty obok namiotów ludzi, aby mógł mieszkać wśród nas i zapoznać nas ze swoją boską naturą i życiem”.